Dosarul nr. 5r-343/2025
Nr. PIGD 4-25056670-09-5r-24042025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 septembrie 2025 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălți (sediul central)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Igor Mozgovoi
Grefier Veronica Levința

Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Gloria Costea
Avocatului Iulian Paciurca
Contestatarului Eugeniu Ceban
Interpretului Natalia Rotaru

examinând în ședință judiciară publică contestația lui Ceban Eugeniu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 11.04.2025 și decizia din aceeași dată a reprezentantului agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Costea Gloria, întocmite în privința lui Ceban Eugeniu în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Termenul de examinare a cauzei: 24.04.2025-01.09.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă:

1. La 11.04.2025 de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Costea Gloria, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Ceban Eugeniu în perioada iulie-octombrie 2024, aflându-se în mun. Bălți, a acceptat prin mijlocitor de către un alegător și anume partidul politic „Șor” prin intermediul aplicației bancare „PSB” bani care nu i se cuvin pentru sine, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024.

2. Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Costea Gloria adoptată la 11.04.2025, Ceban Eugeniu a fost sancționat pentru săvârșirea

faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, în sumă de 37500 lei.

3. La 22.04.2025 Ceban Eugeniu a contestat procesul-verbal și decizia reprezentantului agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți adoptate la 11.04.2025.

4. În motivarea contestației Ceban Eugeniu a menționat că, nu este de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, menționînd faptul că agentul constatator nu putea constatata coruperea pasivă atunci și acolo cînd votul său era realizat în mod tainic și nimeni nu a fost în drept de a încălca acest principiu de bază al democrației; agentul constatator nu a prezentat instanței probe veridice, pertinente și concludente care să ateste vinovăția petentului de corupere lectorală pasivă; nu a fost invitat de către agentul constatator pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție; nu i-a fost adus la cunoștință că interesele sale pot fi reprezentate de către un apărător.

5. Contestatarul fiind prezent în ședința de judecată a susținut contestația solicitînd admiterea acesteia, totodată acesta a specificat că neagă precum că pe numărul cartelei SIM care-i aparține i-ar fi fost transmise 10 SMS-uri.

6. În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator IP Bălți a susținuit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, solicitînd respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

7. Apărătorul în atenția autorului contestației a solictat admiterea contestației și anularea procesului contravențional dat fiind că lipsește faptul contravenției, mai mult, apărătorul a specificat că din analiza actelor procedurale incluse în dosar reiese că procesul contravențional a fost inițiat fără existența unui act administrativ expres și formalizat, emis de către autoritatea competentă, colaboratorul de poliție nu a prezentat careva înscris care să ateste că a fost desemnat în calitate de agent constatator, contestatarei i-a fost încălcat dreptul la apărare care se exprimă prin faptul că nu a fost citată cu 5 zile înainte de data cînd ea trebuia să se prezinte în fața autorității respective pentru a beneficia de timp în vederea angajării unui apărător ales, să studieze esența învinuirii și pentru a-și formula o poziție de apărare.

La fel apărarea a specificat că la materialele cauzei lipsesc probe care să atestă că contravenientul a recepționat efectiv mesaje sau instrucțuni relevante, inclusiv conținutul acestora lipsește, or, la caz cu desăvîrșire lipsesc acțiuni de ridicare, conservare și verificare a telefoanelor mobile ale persoanei vizate, în scopul examinării eventualelor mesaje sau comunicații relevante pentru fapta imputată.

La caz lipsește și o ridicare sau verificare tehnică a dispozitivului mobil și nu s-a stabilit dacă mesajele depistate reprezintă un mecanism de transmitere a mijloacelor bănești astfel cum se incriminează.

În cauză nu s-a verificat dacă persoana a participat efectiv la vot, or, lipsa acestei clarificări face imposibilă aprecierea legăturii cauzale dintr-e fapta imputată și influențarea votului.

Lipsește vreun act care să legitimeze ridicarea sau transferul probelor dintr-o altă cauză penală în vederea administrării în prezenta cauză.

8. În cadrul ședinței de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 454007 și decizia de sancționare din 11.04.2025, întocmite în privința lui Ceban Eugeniu în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

9. *Examinînd contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii.*

10. *În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) şi (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.*

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

11. Conform materialelor dosarului la 11.04.2025 de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 454007 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Ceban Eugeniu în perioada iulie-octombrie 2024, aflându-se în mun. Bălți, a acceptat prin mijlocitor de către un alegător și anume partidul politic „Șor” prin intermediul aplicației bancare „PSB” bani care nu i se cuvin pentru sine, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, adoptată la 11.04.2025, Ceban Eugeniu a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, în sumă de 37500 lei.

Contestatarul, nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.

12. Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.* ***Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia*** *sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).*

La 22.04.2025 Ceban Eugeniu a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei suscitate, întocmite în privința sa în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În acest sens, studiind procesul-verbal și decizia contestate instanța reține că, acestea au fost întocmite la 11.04.2025 în prezența persoanei.

Cu toate acestea, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

13. *În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei

contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

14. La caz, în sarcina lui Ceban Eugeniu s-a constatat că, în perioada iulie-octombrie 2024, aflându-se în mun. Bălți, a acceptat prin mijlocitor de către un alegător și anume partidul politic „Șor” prin intermediul aplicației bancare „PSB” bani care nu i se cuvin pentru sine, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din anul 2024.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 alin. (1) Cod contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenţa contestatarei.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7

septembrie 1999).

În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) Cod contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

La fel, instanţa reţine că, legislatorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 454007 din 11.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acțiunile lui Ceban Eugeniu, corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional:

-copia ordonanței procurorului din 22.10.2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație colectarea de informație de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă și copia ordonanței procurorului din 19.11.2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice;

-copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024, prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată măsura specială de investigație: colectarea de informație de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024;

-copia proceselor-verbale privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024 și din 09.12.2024;

-copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigați din 08.11.2024 și 11.12.2024 prin care s-a dispus constatarea respectării condițiilor și temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație și apreciate ca fiind pertinente rezultatele acestora;

-copia încheierilor și mandatelor Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 prin care a fost admis demerul procurorului și a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516;

-copia raportului de analiză informațional criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal;

-raportul șefului SSP a IP Bălți comisar principal Vadim Budarețchi din 09.04.2025 prin care a fost informat șeful IP Bălți Ion Volontir despre parvenirea în cadrul Secretariatului de poliție Bălți a solicitării INSP prin care se comunică despre inițierea în baza art. 374 alin. (2[1]) Cod contravențional a procesului contravențional nr. RAP 01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în faptele sancționate de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în acest sens solicitînd în baza art. 393 alin. (2) Cod contravențional înregistrarea raportului în Regsitrul de evidență a altor infomații referitoare la infracțiuni al IP Bălți;

-procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 11.04.2025;

-extras din fișierele prezentate la raportul de analiză informațional criminală cu identificarea numărului cartelei SIM.

-procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 454007 din 11.04.2025;

15. *Deasemenea, instanţa apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă.*

Mai mult, la examinarea cauzei, contestatarul nu a prezentat careva probe în favoarea sa, iar instanţa nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin acţiuni ilegale enumerate expres în art. 425 alin. (6) Cod contravenţional.

În această ordine de idei, reprezentantul agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, apreciate de instanţa de judecată, iar instanţa reţine că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

15.1 *În continuare, se subliniază faptul că, potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.*

Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală şi nu obligă autorităţile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) şi 23 alin. (2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Potrivit pct 317 din aceeași decizie, votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot.

Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul

alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

În acest sens, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale ţării sale, fie direct, fie prin reprezentanţi liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului".

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sînt propuse două sau mai multe candidature, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii social-politice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democraţiilor reprezentative.

Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Constituţia Republicii Moldova, prevede la art. 2 alin. (1) că, Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie. Art. 38 alin. (1), voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat.

Iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal – în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii şi libertăţii desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Deci, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a

avut loc, cu vinovăţie, chiar dacă ultima invocă lipsa faptei contravenţiei şi nu infirmă de altfel faptele incriminate, instanţa remarcă că, argumentele lui ***Ceban Eugeniu*** *nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referinţă abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.*

16.*Cît priveşte argumentele invocate de petent, instanța le consideră neîntemeiate și declarative, fiind făcute în scopul de apărare, or, necesitatea aplicării sancțiuni respective se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. 2 Cod contravențional, și anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.*

Evaluarea judiciară a legalității și temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției presupune, în mod necesar, coroborarea probatoriului administrat cu exigențele de legalitate formală și substanțială, în lumina unui standard de analiză propriu materiei contravenționale, distinct de rigorile procesului penal.

În speță, instanța constată că ansamblul probelor administrate – incluzând încheieri și mandate judecătorești emise de Judecătoria Chișinău, ordonanțe ale procurorului privind autorizarea unor măsuri speciale de investigație (MSI), precum și extrase din raportul de analiză informațional-criminală – configurează o imagine probatorie unitară, care susține, dincolo de dubii rezonabile în sfera contravențională, existența faptei și vinovăția subiectului sancțiunii.

Dovezile menționate relevă în mod coerent faptul că terminalul mobil atribuit contestatarului a recepționat, în contextul unei anchete penale de interes public major, 10 mesaje text provenind de la aplicația bancară „PSB” – asociată Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, entitate menționată în cauze penale conexe pentru implicarea în mecanisme opace de finanțare electorală ilicită.

Deși procesul-verbal contravențional a fost întocmit cu respectarea cadrului normativ aplicabil, în etapa prealabilă de constatare, petiționarul a oferit declarații agentului constatator, relatând că nu este membru a căruiva partid politic, nu a primit careva surse financiare din partea căruiva partid, nu a oferit nimănui datele sale personale și prin aplicația PSB nu i-au fost transmise mijloace bănești.

În prezenta cauză, contestatarul a ales să nu rămână în tăcerea absolută a negației, ci a furnizat instanței o explicație – mai întâi la etapa anchetei, apoi în fața instanței.

Din această perspectivă, apărarea nu este una pur pasivă, ci vocală, chiar dacă argumentele aduse au caracter vădit autoexculpator.

Cu toate acestea, examinând în substanță conținutul acestor declarații, se impune o constatare fundamentală: ele nu reușesc să contrabalanseze nucleul probator administrat de către autoritate și, prin anumite afirmații, ele confirmă tocmai ipoteza normativă care fundamentează răspunderea contravențională.

Declarația contestatarului are o natură unilaterală și subiectivă, în absența unei coroborări externe, ea nu poate constitui un temei suficient pentru exonerare.

Dreptul contravențional, asemenea dreptului penal, recunoaște că orice explicație a justițiabilului trebuie examinată, dar valoarea sa probatorie rămâne condiționată de verificări obiective.

În acest caz, contestatarul afirmă doar că „neagă primirea a 10 sms-uri pe numărul cartelei SIM".

Or, aceste enunțuri, în lipsa unui suport factual extern, nu depășesc nivelul de simple afirmații autoreferențiale.

În consecință, apărarea – chiar dacă vocală și formal prezentă – rămâne insuficientă pentru a combate veridicitatea imputării.

Negarea simplă, lipsită de orice suport factual sau de un cadru narativ alternativ care să pună sub semnul întrebării veridicitatea constatărilor tehnice, se transformă într-un act de autodefensivă pur formal, cu valoare retorică, dar fără forță de contrapondere în raport cu probele administrate.

Mai mult, ordinea juridică nu poate valida o concepție în care datele rezultate din măsuri speciale de investigație, autorizate de instanțe și verificate prin filtre procedurale stricte, ar fi neutralizate printr-o simplă propoziție negativă a celui vizat.

O asemenea abordare ar conduce la subminarea principiului securității juridice și ar dezarma autoritatea statului în fața unor mecanisme sofisticate de eludare a normei, transferând balanța procesuală într-o zonă a arbitrariului.

În ierarhia probelor, constatările tehnice obținute prin mecanisme procedurale reglementate – cum sunt colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații lectronice – au o valoare probatorie inerent superioară afirmațiilor subiective, mai ales atunci când acestea nu sunt dublate de elemente coroborative.

În plan epistemologic, proba tehnică are vocația certitudinii verificabile, în vreme ce simpla negare nu reprezintă decât un act unilateral de voință discursivă, lipsit de ancoraj obiectiv.

Prin urmare, instanța respinge contestația și reține că răspunderea contravențională a contestatarului se activează prin îndeplinirea elementului de acceptare, astfel cum este dovedit, iar sancțiunea contravențională aplicată respectă exigențele de legalitate, temeinicie și proporționalitate.

16.1. Argumentele invocate de apărătorul contestatarului presupun o reevaluare integrată a normei incriminatoare, a conduitei sancționate și a standardului probatoriu.

În pofida sofisticării retorice, acestea nu rezistă unei analize juridice riguroase nici sub aspectul temporalității normei, nici sub cel al caracterului pretins disproporționat al sancțiunii sau al insuficienței probatorii.

a)Apărarea invocă lipsa anexării unui act scris ori a unei înregistrări oficiale care să ateste sesizarea sau autosesizarea, însă această argumentație nu corespunde stadiului și rigurozității procedurale dovedite în dosar.

La caz au fost prezentate în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, raportul șefului SSP IP Bălți din 09.04.2025 cercetat la caz care constituie, în sine, un act oficial de sesizare, având formă scrisă, dată certă, conținut clar și fiind înregistrat în

Registrul de evidență a informațiilor relevante (conform art. 393 alin. (2) Cod contravențional).

Această consemnare procedurală, care se află la baza inițierii procesului contravențional, echivalează cu cerințele legale privind sesizarea/autosesizarea, întrucât asigură transparența, controlabilitatea și caracterul formal al demersului, conform principiului legalității.

Astfel, lipsa unui „act separat" sau a unei înregistrări suplimentare nu poate fi echivalată cu absența sesizării, mai ales când există un document oficial, scris și cu data certă, care îndeplinește rolul actului de inițiere procedurală.

Prin urmare, argumentul apărării este neîntemeiat și nu poate determina anularea procesului contravențional din motive procedurale, în lipsa unei probe concrete privind vreo încălcare esențială a drepturilor procesuale.

b) Invocarea de către apărare a pretinsei inexistențe a unui act formal de desemnare a agentului constatator ignoră regimul legal aplicabil funcționarilor din cadrul organelor aflate sub incidența art. 400–423[12] Cod contravențional.

Potrivit art. 385 alin. (2) Cod contravențional, calitatea de agent constatator nu este condiționată de emiterea, pentru fiecare cauză, a unui act administrativ distinct de desemnare, ci rezultă ***ex lege*** din atribuțiile de serviciu ale funcționarului aflat în structura unei autorități publice competente – în speță, Poliția.

În practica contravențională, legitimația de serviciu și fișa postului constituie, prin coroborare, temeiul calității de agent constatator.

În plus, procesul-verbal de constatare, asumat cu semnătura agentului și înregistrat oficial, creează o prezumție relativă de regularitate a calității sale procesuale.

Nici Codul contravențional și nici jurisprudența instanțelor nu impun obligația anexării, pentru fiecare proces-verbal, a actului individual de desemnare, cu excepția cazurilor speciale (de ex. împuterniciri temporare sau delegări interinstituționale).

În lipsa unor probe clare care să contrazică calitatea legală a agentului constatator sau să ateste lipsa competenței materiale, prezumția de legalitate a actelor întocmite de autorități publice își păstrează deplina valabilitate.

c) Cu privire la pretinsa vătămare a dreptului la apărare prin lipsa unei citații prealabile conforme, instanța de judecată enunță că invocarea art. 6 § 3 lit. b) CEDO este, în principiu, pertinentă în măsura în care se demonstrează că lipsa unei informări corespunzătoare a împiedicat efectiv exercitarea apărării.

Totuși, în cauza de față, nu s-a dovedit o vătămare concretă, ci doar o invocare teoretică a unei prezumtive inechități.

Deși Codul contravențional prevede, în art. 382 alin. (3), obligația citării cu cel puțin 5 zile înainte, acest termen are caracter garantist, nu sancționator, iar nulitatea absolută nu operează automat, ci doar în cazul în care se constată că lipsa respectării acestuia a condus la imposibilitatea pregătirii apărării.

Or, în speță petentul la etapa anchetei a fost audiat; nu a cerut amânarea audierii, nu a indicat în niciun moment că intenționează să își angajeze un avocat ales și nu a invocat această imposibilitate înaintea sesizării instanței; în fața instanței fiind asigurată prezența

numitului, acesta a fost reprezentat de apărător, căruia i-a fost oferită posibilitatea de a accesa dosarul și de a susține o apărare efectivă.

Prin urmare, chiar dacă citarea formală a avut lacune, nu se poate susține că persoana vizată nu a înțeles acuzația sau că nu a avut posibilitatea de a se apăra în mod real și efectiv.

Conform practicii judiciare constante, standardul nu este cel al formalismului absolut, ci cel al unei apărări efective în contextul întregii proceduri.

d)Apărarea invocă lipsa unor probe „individualizate" care să-l lege pe contestatar de presupusa conduită incriminabilă. Totuși, în dreptul contravențional, standardul probatoriu este unul de suficiență, nu de certitudine absolută (*beyond reasonable doubt*), ca în materia penală.

Jurisprudența națională și a CEDO admite că probe indirecte (circumstanțiale) pot fundamenta o decizie sancționatorie, atâta timp cât sunt convergente, coroborate și nu lasă loc unei versiuni alternative rezonabile

În prezenta cauză, nu este vorba despre simple deducții speculative, ci despre probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație (MSI) — inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică.

Acestea nu sunt doar probe „circumstanțiale", ci elemente probatorii de înaltă credibilitate și cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate.

e)Apărarea invocă o teză formal corectă, dar juridic incompletă: - cetățenii nu sunt interziși de lege să instaleze aplicații bancare, iar acest act în sine nu poate constitui faptă sancționabilă, or, libertatea instalării aplicațiilor în telefon personal este un drept, nu o imunitate absolută.

Într-un spațiu juridic democratic, utilizatorul de tehnologie beneficiază de libertatea de acces și instalare a aplicațiilor informatice, inclusiv a celor bancare, în virtutea drepturilor fundamentale la viață privată, autonomie individuală și libertate economică.

Totuși, aceste libertăți nu pot fi absolutizate în dauna valorilor de interes public major, precum securitatea națională, ordinea constituțională și transparența finanțărilor politice.

Astfel, exercițiul unui drept aparent neutru – instalarea unei aplicații bancare – trebuie contextualizat juridic în funcție de scopul real, cadrul factologic și implicațiile sociale ale utilizării acelei aplicații.

Doar în această cheie poate fi analizată compatibilitatea conduitei cu normele de drept contravențional, în special în materia contravențiilor cu caracter financiar-electoral.

Argumentul apărării, potrivit căruia simpla instalare a unei aplicații bancare – în speță PSB, asociată instituției financiare „Promsveazibank" (Federația Rusă), nu ar putea constitui o faptă ilicită, prezintă o viziune reductivă și formalistă, insuficient adaptată la exigențele actuale ale dreptului contravențional și ale ordinii juridice europene.

Această linie de apărare ignoră un principiu fundamental în materia răspunderii juridice: nu actul în sine este incriminabil, ci circumstanțele contextuale care transformă o conduită aparent neutră într-una cu potențial infracțional sau contravențional.

Din prcatica judiciară constantă rezultă că neutralitatea formală a unui instrument digital (precum o aplicație bancară) poate fi transformată în relevanță juridică atunci când utilizarea sa are loc într-un context suspect, lipsit de transparență, persistent în timp și conectat la rețele financiare sancționate.

Astfel, nu instalarea aplicației este subiectul evaluării juridice, ci ansamblul de factori cumulativi care însoțesc această instalare: natura instituției bancare asociate, identificarea repetată a dispozitivului utilizatorului în interacțiuni semnificative (mesaje recepționate), absența oricărei justificări rezonabile din partea subiectului, caracterul opac al conduitei și lipsa cooperării la etapa procesuală.

f) Referitor la alegația apărării privind lipsa individualizării faptei și consecințele juridice instanța relevă că potrivit practicii judiciare constante individualizarea faptelor nu presupune redarea exhaustivă a tuturor circumstanțelor contextuale, ci reflectarea clară, concisă și suficientă a conduitei care contravine normei de incriminare.

În speță, procesul-verbal relevă următoarele elemente esențiale: perioada pretinsei comiteri a faptei (iulie-octombrie 2024); locul desfășurării (mun. Bălți); conduita imputată (acceptarea mijloacelor bănești, în scopul executării sau neexecutării unor drepturi electorale); norma legală pretins încălcată (art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional).

Aceste elemente conturează, într-un mod rezonabil și juridic adecvat, obiectul, locul, timpul și finalitatea presupusei conduite contravenționale, fără a fi necesară indicarea expresă a sumei, numelui candidatului sau efectului concret asupra actului de vot.

Exigențele prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional trebuie interpretate în funcție de natura specifică a faptei și mijloacele de investigare posibile.

În cazul contravențiilor electorale, caracterizate printr-un înalt grad de opacitate, disimulare și tehnicizare (ex. utilizarea aplicațiilor mobile, a cartelor SIM sau a intermediarilor), o individualizare minuțioasă, de tip penal, devine adesea imposibilă sau excesiv oneroasă pentru autorități.

Așadar, criteriul aplicabil este cel al „concludenței rezonabile”, nu al certitudinii rigide proprii procedurii penale.

Este suficient ca datele reținute în actul de constatare să permită subiectului vizat să înțeleagă fapta imputată, să formuleze apărări și să participe la examinarea cauzei.

Contravenția prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret – precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat.

Simpla acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei.

g) Apărarea susține că aplicarea sancțiunii maxime ar fi fost dispusă într-un mod formal și nediferențiat, fără analiza circumstanțelor personale ale contravenientului și a contextului faptei, contrar exigențelor impuse de art. 9 Cod contravențional.

Totuși, o asemenea lectură trebuie nuanțată prin prisma funcției preventive și de descurajare a normei contravenționale în materie electorală.

Contravenția reținută – coruperea electorală pasivă – este o faptă care, prin natura sa, afectează valori constituționale esențiale precum libera exprimare a votului și egalitatea șanselor în competiția electorală.

Astfel, sancțiunea aplicată nu poate fi analizată în mod izolat, ci în contextul gravității sociale a fenomenului vizat și al interesului public de a preveni orice formă de deturnare a procesului democratic.

În jurisprudența constantă s-a reținut că „individualizarea sancțiunii nu exclude aplicarea cuantumului maxim prevăzut de lege, în condițiile în care fapta reține un pericol social accentuat, iar contravenientul nu oferă elemente convingătoare care să justifice o atenuare."

Astfel, în lipsa unor dovezi privind circumstanțe personale favorabile, regret autentic sau conduită cooperantă, aplicarea sancțiunii maxime devine nu doar posibilă, ci chiar necesară pentru a asigura efectul preventiv general al normei.

17. Apărarea invocă necesitatea emiterii unei încheieri interlocutorii la caz, motivând că agentul constatator ar fi acționat cu depășirea atribuțiilor legale și cu ignorarea garanțiilor fundamentale ale procedurii contravenționale, generând o ingerință nejustificată în exercitarea dreptului la vot.

În speță, nu rezultă din materialul cauzei indicii suficiente care să demonstreze că agentul constatator ar fi acționat cu rea-credință, cu exces de putere sau cu ignorarea vădită a obligațiilor legale. Simpla contestare a actului constatator și a calificării juridice nu echivalează, în sine, cu o abatere disciplinară sau instituțională.

Prin urmare, instanța reține că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 450 Cod contravențional pentru a dispune emiterea unei încheieri interlocutorii, cererea urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

18. *Instanța de judecată concluzionează că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia lui* ***Ceban Eugeniu****, existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celei din urmă şi caracterul sancțiunii contravenţionale, ca în consecinţă să i se aplice o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională.*

Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte de cuviinţă ca contestaţia lui ***Ceban Eugeniu****, să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.*

19. În baza art. art. 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația depusă de **Ceban Eugeniu**, se respinge.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI 06 nr. 454007 și decizia de sancționare din 11.04.2025 întocmite de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Bălți, Costea Gloria în privința lui **Ceban Eugeniu**, în

baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se menţin fără modificări.

Hotărârea este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: **Igor Mozgovoi**